

N:o 13.

Af Grejve Carl Göran Mörner: Om revision af Ansvarighetslagen för Statsrådets ledamöter.

Enligt 106 § Regeringsformen skall en särskild, af Konung och Riksdag fastställd författning finnas, hvarefter Riksrätt skall döma Statsråds-ledamot, som vid utöfningen af sitt embete gjort sig till ansvar skyldig. En sådan författning har äfven den af Kongl. Maj:t och Rikets Ständer den 10 Februari 1810 fastställda ansvarighetslag för Statsrådets ledamöter, föredragande och Konungens rådgifvare i kommandomål fordom utgjort, men att den numera, efter antagandet af den nya Riksdags-ordningen af den 22 Juni 1866 och Strafflagen af den 16 Februari 1864, är antiqverad och innehåller otillämpliga stadganden, torde hvar och en, som af densamma tagit kännedom, nogsamnt finna. Lyckligtvis har under den förflutna tiden ingen olägenhet försports af den ifrågavarande lagens oduglighet, och vi skola hoppas att äfven hädanefter den tidpunkt må vara aflägsen, då behof af densamma tillämpning kan komma i fråga, men om en sådan sorglig stund inträffar, så är det för sent att då först tänka på lagens förbättring. Tilläfsventyrs hafva flere, i likhet med mig, hyst den förhoppning, att antingen Regeringen, från hvilken initiativet till såväl den nya Riksdags-ordningen som Strafflagen utgått och som således kunde förutsättas vara mest intresserad uti att bringa förenämnda ansvarighetslag i harmoni med dem, skulle framlemna förslag till förändrad ansvarighetslag, eller ock att Konstitutions-Utskottet, sin pligt likmätigt, skulle med förslag till en sådan lag till Kamrarne inkomma. Då nu emellertid fyra riksdagar förflutit utan att denna förhoppning gått i fullbordan, torde det ej vara för tidigt att vid den femte en enskild representant fäster Riksdagens uppmärksamhet på det förhanden varande missförhållandet och deruti påkallar rättelse. Jag tillåter mig derföre vördsamt föreslå:

att en revision må företagas af 1810 års Ansvarighetslag för Statsrådets ledamöter, så att derutur borttages benämningen på sådana embeten och

sysslor, som redan för längesedan äro afskaffade, och densamma i öfrigt bringas i öfverensstämmelse med nu gällande grundlagar och strafflag.

Och får jag anhålla att denna min motion remitteras till Konstitutions-Utskottet.

Stockholm den 27 Januari 1871.

Carl G. Mörner.

N:o 14.

Af Herr Nils Samuel von Koch: Om upprättande af en stamtrupp i Blekinge och marinregementets indragning.

Då jag ännu saknar visshet derom, att Kongl. Maj:ts nådiga Proposition angående organisationen af landets försvar kommer att innehålla hvad jag för *syd-östra* delens af *Sverige* trygghet anser nödigt och för dess välstånd nyttigt, samt denna ort hitintills blifvit nästan alldeles förbisedd och befinner sig i afseende å försvaret i ett särdeles vanlottadt och betänkligt tillstånd, nödgas jag nu förnya de tre motioner N:is 38, 39 och 40, jag i detta ämne sista riksdagen väckte.

Detta memorial innehåller den 1:sta, hvarigenom jag vördsamt föreslår:

att Riksdagen beviljar anslag till och för sin del beslutar upprättandet af en stamtrupp af omkring 500 man, förlagd och spridd å landet i Blekinge län, samt att Marinregementet alldeles indrages.

Här vill jag nu nämna, att i detta ämne, likasom i afseende å de två andra förslagen, jag ställt på mig, såsom motionär, den, efter min tanke, nödvändiga fordran vid reorganisationer, att de kunna verkställas *utan nya skatter*, än mindre *nya statslän*, och så, att blott förut befintliga tillgångar användas på ändamålsenligare sätt.

Angående särskildt den föreslagna stamtruppen i Blekinge inträffar den för ögonblicket beklagliga, men kanske för framtiden lyckosamma tillfällighet, att Blekinges försvar synes vara = noll, en »tabula rasa», ett fält, på hvilket man ju